

Da li je šport ubojstvo?

Ja mislim, da je šport u našem društvu dobio visoku vrijednost. Za jedne je važno da sami rade šport, da se drže u nekoj formi i da izrade svoje mišiće, a za druge ja važno, da samo side ispred televizora i da drhte kad atletičari daju sve.

Cijeli svijet ljubi šport!

Da se postane profi-športista, nije samo volja potrebna, nego i sposobnost, novac i sreća.

Zaista dobar športista ima svaki dan trening. Da li trenira kao jedini, ili u momčadi, nije važno. Najvažnije je, da mu se poveća njegova snaga. Karijera jednog profi-športista počinje već u djetinstvu.

Kako sam kod svojeg bratića sam mogao vidjeti, je njemu i njegovim roditeljima već sa četiri godinama bilo jasno, da će njihov sin biti nogometaš. Oni su ga poslali u nogometni klub Rapid gdje je svoju sposobnost mogao pokazati. Isto tako je išao na športsku gimnaziju, tako da bi imao još više vremena za trening.

Ja ne znam da li je to dobro!

Svoje zadaće je morao pisati tek iza treninga i za svoju familiju isto nije imao slobodnog vremena.

Još dandanas je moj bratić zamalo svaki vikend negdje drugdje, jedanput u Njemačkoj, negdje u Austriji, ili negdje drugdje u Europi. Ali u ponedjeljak mora opet u školu.

Pitam se, da li je to zdravo za petnaestgodišnjeg dječaka ili je to gubitak, čak i ubojstvo mladosti?

Samo da uspije svoj cilj ostvariti, on bi sve napravio.

Kako bi on sve napravio, tako bi i svaki profi-športista sve napravio, da bude uspješan.

Kod profi-športista nije više govor o jednome športistu koji može bez dopinga povisiti svoje učinke. Na svaki način se proba pojačati snaga. S time hoću reći, da je u profi-športu iskrcao natjecaj različitih sredstava za doping, koji se bolje podnašavaju i su teže za potražiti ako se naprave analize krvi i mokraće.

Već ona sva pića koja se nudjaju u supermarketu su tako preparirana, da se mogu zvati doping. I tada se pitam, gdje je ovaj šport zdrav, a ne ubojstvo?

Pozitivan aspekt bi mogao biti, da profi-športaši zarađivaju novac, neki čak silnu lovu. Ali po mojemu mišljenju, novac nije sve u životu!

Da li je vrijedno svoje zdravlje za to u opasnost staviti je u pitanju.

Nešto drugo je onaj šport koga radi svaki od nas, ili da izradi svoju figuru, ili da trenira svoje mišiće, ili da mu je šport rekreacija i veselje na gibanju ili društvu.

Dok to umjereno radimo, sve je uredu, ali i ovaj način športa se može pretjerati.

Neki koji hoće smanjiti kile, kupe skupe fitnes-strojeve, drugi idu napolje, ili da džogaju ili walkaju.

Puno puta se desi, da netko tako naglo umre, jer je pre više trčao, preveć trenirao, jer se nije dostao zagrijao, jer nije slušao na svoje tijelo i tako sebe doveo u opasnost.

Znači, pre više športa može biti opasno i ubojstvo!

Dok se ne pretjera, je sve u redu, samo u dozi leži opasnost!